

OTSUS

Tallinn

05.05.2017 nr 1-10/17-003

Elisa Eesti AS reguleeritud rändlusteenustele lisatasu rakendamine

Elisa Eesti AS (edaspidi *Elisa*) esitas 28.04.2017 Tehnilise Järelevalve Ametile Euroopa Parlamendi ja Nõukogu määruse[1] nr 531/2012 (edaspidi *määrus*) artikli 6c lõike 2 kohase taotluse reguleeritud rändlusteenustele lisatasude rakendamiseks (edaspidi *Elisa taotlus*), koos rändlusteenuste negatiivse netomarginaali arvestusega BEREC[2]-i poolt soovitatud vormis [3]. Reguleeritud rändlusteenusteks on määruse artikli 2 lõigete h, j, k alusel reguleeritud rändluskõne, reguleeritud rändlussõnum ja reguleeritud andmeside-rändlusteenus. Reguleeritud rändlusteenuseid osutatakse Euroopa Majanduspiirkonnas.

Määruse artikli 6a sätestab, et alates 15.06.2017 ei kohalda rändlusteenuse osutajad üheski liikmesriigis rändlusklientide suhtes riigisisese jaehinnaga võrreldes mis tahes lisatasusid ühegi tehtud või vastu võetud reguleeritud rändluskõne, ühegi saadetud reguleeritud SMS- või MMS-rändlussõnumi eest või ühegi kasutatud reguleeritud andmeside-rändlusteenuse eest.

Vastavalt määruse artikli 6c lõikele 1 võib konkreetsel ja erandlikel asjaoludel, pidades silmas riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust, rändlusteenuse osutaja juhul, kui tal ei ole võimalik katta oma tegeliku ja prognoositava reguleeritud rändlusteenuste osutamise kogukulu oma tegelikust ja prognoositavast selliste teenuste osutamise kogutulust, taotleda luba lisatasu kehtestamiseks. Nimetatud lisatasu kohaldatakse üksnes sellises ulatuses, mis on vajalik jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulude katmiseks, võttes arvesse kohaldatavaid maksimaalseid hulgihindu.

Vastavalt määruse artikli 6c lõikele 3 hindas Tehnilise Järelevalve Amet taotlusega esitatud andmete alusel, kas Elisa on näidanud, et tal ei ole alates määruse artikli 6a rakendamisest 15.06.2017 võimalik reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulusid katta ilma, et see kahjustaks riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust. Riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse hindamine põhines asjakohastel, Elisale eriomastel objektiivsetel teguritel, sealhulgas asjaomasel

liikmesriigis rändeteenuse osutajate vahel valitsevatel objektiivsetel erinevustel ning riigisiseste hindade ja tulu tasemel.

Euroopa Komisjoni rakendusmääruse[4] nr 2016/2286 (edaspidi *rakendusmäärus*) artikli 10 lõike 1 kohaselt, kui riigi reguleeriv asutus hindab lisatasu kohaldamise loataotlust, mille rändlusteenuse osutaja on esitanud oma riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkuse tagamiseks määruse artikli 6c lõike 2 kohaselt, võib ta teha järelduse, et taotleja ei suuda katta oma jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulusid ning see kahjustab tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust, ainult juhul, kui taotleja jaemüügitasandi rändlusteenuste negatiivne netomarginaal moodustab vähemalt 3 % tema mobiilsideteenuste marginaalist.

Rakendusmääruse artikli 10 lõike 2 kohaselt, kui taotleja jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaali absoluutväärtus moodustab vähemalt 3 % mobiilsideteenuste marginaalist, keelab riigi reguleeriv asutus sellele vaatamata lisatasu kohaldamise, kui ta teeb kindlaks, et konkreetsete asjaolude tõttu on ebatõenäoline, et riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus saaks kahjustada. Sellised asjaolud hõlmavad olukordi, kus:

- a) taotleja kuulub kontserni ja on tõendeid siirdehindade kohta, mis soosivad kontserni teisitütarettevõtjaid liidus, eelkõige kontserni sees kohaldatavate rändlusteenuste hulgitasude olulise tasakaalustamatuse tõttu;
- b) konkurentsi olukord on omamaisel turul selline, mis võimaldab väiksemate marginaalidegatoime tulla;
- c) mõistliku kasutamise poliitika rangem kohaldamine, mis on artiklitega 3 ja 4 veelkooskõlas, viiks jaemüügitasandi rändlusteenuste netomarginaali alla 3 %.

Rakendusmääruse artikli 10 lõike 4 kohaselt, kui antakse luba kohaldada reguleeritud rändlusteenuste suhtes lisatasu, määratakse riigisisese reguleeriva asutuse lõplikus otsuses kindlaks jaemüügitasandi rändlusteenuste negatiivse marginaali kinnitatud summa, mida võib katta lisatasu kohaldamisega liidus osutatavate rändlusteenuste suhtes. Lisatasu peab olema kooskõlas hindamise aluseks oleva taotluse rändlusliikluse prognoosidega ja see tuleb kehtestada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2002/21/EÜ (1) artiklis 8 sätestatud põhimõtete kohaselt.

Määruse artikkel 6c lõikele 4 kohaselt annab riigi reguleeriv asutus lisatasu kehtestamise loa ühe kuu jooksul pärast rändlusteenuse osutajalt taotluse saamist, välja arvatud juhul, kui taotlus on selgelt põhjendamatu või kui ei ole esitatud piisavalt teavet. Kui riigi reguleeriv asutus leiab, et taotlus on selgelt põhjendamatu või et esitatud teave ei ole piisav, teeb ta järgmise kahe kuu jooksul pärast seda, kui ta on andnud rändlusteenuse osutajale võimaluse saada ära kuulatud, lõpliku otsuse lisatasu lubamise, muutmise või selle lubamisest keeldumise kohta.

Tehnilise Järelevalve Amet leidis Elisa taotluse hindamisel, et määruse artikli 6c lõikes 1 ja 3 sätestatud tingimused on täidetud ja Elisa ei suuda katta jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulusid ning see kahjustab tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkust ning Elisa jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste negatiivne netomarginaal moodustab vähemalt 3 % tema mobiilsideteenuste marginaalist. Samuti ei tuvastatud rakendusmääruse artikkel 10 lõikes 2 sätestatud asjaolusid, mille alusel võiks siiski väita, et Elisa suudab katta jaemüügitasandi reguleeritud rändlusteenuste osutamise kulusid ning

tema riigisisese hinnamudeli jätkusuutlikkus ei saa reguleeritud rändlusteenuste osutamisel kahjustatud.

Eeltoodust lähtuvalt ja juhindudes määruse artiklis 6c, rakendusmääruse artiklist 10 ning kooskõlas elektroonilise side seaduse §-ga 135:

otsustan

lubada Elisa Eesti AS-le rakendada perioodil 15.06.2017 – 14.06.2018 reguleeritud rändlusteenustele lisatasusid millede summa ei ületa ... € .

Vastavalt määruse artikkel 6d lõikele 5 võib Tehnilise Järelevalve Amet igal ajal Elisalt nõuda lisatasa muutmist või selle kohaldamise peatamist, kui see ei ole kooskõlas määruse artikliga 6c.

[1] Euroopa Parlamendi ja Nõukogu 13. juuni 2012 määrus nr 531/2012, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilsidevõrkudes liidu piires (vt <https://www.tja.ee/rahvusvaheline-randlus/>)

[2] Elektroonilist sidet reguleerivate Euroopa asutuste ühendatud amet <http://berec.europa.eu/>

[3] Vt <https://www.tja.ee/rahvusvaheline-randlus/> faili „BEREC Retail Roaming Guidelines Annex“, arvestuse aluseks olevad Tele2-eElisa andmed on konfidentsiaalne ärisaladus

[4] Euroopa Komisjoni 2016/2286, 15. detsember 2016 rakendusmäärus, milles sätestatakse üksikasjalikud eeskirjad, mis käsitlevad mõistliku kasutamise poliitika rakendamist, jaemüügitasandil osutatavate rändlusteenuste lisatasude kaotamise jätkusuutlikkuse hindamise meetodikat ja rändlusteenuse osutaja poolt sellise hindamise eesmärgil esitatavat taotlust (vt <https://www.tja.ee/rahvusvaheline-randlus/>)

Isikul, kes leiab, et käseoleva haldusaktiga rikutakse tema õigusi, on 30 kalendripäeva jooksul arvates haldusaktist teadasaamisest õigus esitada vaie Tehnilise Järelevalve Ameti peadirektorile (Sõle 23a, 10614 Tallinn, e-post info@tja.ee) haldusmenetluse seaduses sätestatud korras või kaebus Tallinna Halduskohtule (Tallinna Kohtumaja, Pärnu mnt 7, 15082 Tallinn, e-post tlnhktallinn.menetlus@kohus.ee) halduskohtumenetluse seadustikus sätestatud korras.

(allkirjastatud digitaalselt)

Kaur Kajak
Peadirektor